

การแสดงเพศภาวะด้วยเสียงในชื่อของคนไทย The Representation of Gender in the Sound of Thai Names

นันทนา รณเกียรติ*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาลักษณะทางเสียงในแง่ของทางสัทศาสตร์และสัทวิทยาที่ใช้เป็นเครื่องบ่งบอกเพศภาวะหญิงชายในชื่อของคนไทย ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะชื่อของเพศหญิง มีแนวโน้มสัมพันธ์กับชื่อตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป เช่น ฉัตรลดา พรรณพร ศุภิศรา และเป็นชื่อที่มีโครงสร้างพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด เช่น อภิศรา อภิญา หรือ เป็นพยางค์ปิดแบบเสียงนาสิก เช่น ปนทอง ปริญา ธัญธร แต่หากพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์ปิดแบบกัก มีแนวโน้มว่า โครงสร้างพยางค์อื่นๆ ก่อนหน้าพยางค์สุดท้ายจะเป็นพยางค์เปิด เช่น ชมพูนุท มโนรัตน์ เสาวลักษณ์ หรือ พยางค์อื่นๆ ก่อนหน้าพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบเสียงนาสิก เช่น พิมพ์ลักษณ์ นันทน์ภัสร์ สำหรับชื่อของเพศชายพบว่า มีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อจำนวน 1-2 พยางค์ เช่น ทรง ต๋อฉัตร และมีโครงสร้างของพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด เช่น พิพัฒน์ ไตรสิทธิ์ หรือ เป็นพยางค์ปิดแบบกัก เช่น แทนภพ กรกฤต อัจฉริยะ แต่หากพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์ปิดแบบกัก มีแนวโน้มว่าโครงสร้างพยางค์อื่นๆ ก่อนหน้าพยางค์สุดท้ายจะยังคงเป็นพยางค์เปิดหรือพยางค์ปิดแบบกัก เช่น สุกฤษฎี ธนภัทร

Abstract

This research aims to investigate the phonetic and phonological features that reflect typical female and male identities found in the Thai naming practice. Results indicate that the female identity tends to be characterised by names with more than 3 syllables (e.g. /tɕhàtláʔdaː/, /phannáʔphoːn/, /sùʔphít-sàʔraː/), the final syllable structure of which often involves either a word-final open syllable (e.g. /ʔàʔphít-sàʔraː/, /ʔàʔphinyaː/) or a closed syllable with a nasal coda (e.g. /ponthoːŋ/, /tháʔnanthoːn/). However, if the final syllable of the name is realised by a syllable-final plosive, a general trend is that the penultimate syllable will be either an open one (e.g. /tɕhomphuːnúʔ/, /máʔnoːrát/) or one of the preceding syllables would be final nasal (e.g. /phimlák/, /nannáʔphát/). In terms of the reflection of male identity, it found that most male names are formed by only 1 or 2 syllables (e.g. /troːŋ/, /tòːtɕhàʔ/) with a likelihood that the final-syllable structure often incorporates a word-final closed syllable (e.g. /phíʔphát/, /traisít/) or a syllable-final plosive (e.g. /thɛːnphóp/, /kòːráʔkrít/, /ʔàttɕhàʔríʔyáʔ/). Having said that, in the case of the final syllable being a closed plosive one, a recurrent pattern would be that the structure of the penultimate syllable remains either a closed syllable or a final-syllable plosive (e.g. /sùʔkrít/, /thánáʔphát/).

* รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย

ในการตั้งชื่อของคนทุกชาติทุกภาษา จะสังเกตเห็นว่าส่วนใหญ่แล้วเมื่อได้ยินชื่อแต่ละชื่อ เราพอจะคาดเดาได้ว่าชื่อนั้นเป็นชื่อผู้หญิงหรือผู้ชาย นานครั้งจึงจะมีข้อสงสัยหรือไม่แน่ใจว่าชื่อนั้นๆ เจ้าของชื่อเป็นเพศใด สำหรับสังคมและวัฒนธรรมไทยนั้น ให้ความสำคัญเรื่องการตั้งชื่อมาก โดยจะให้ความสำคัญด้านความหมายที่เป็นมงคล เขียนด้วยตัวอักษรที่ไม่เป็นกาลกิณี และในการตั้งชื่อผู้หญิงและผู้ชายจะมีความแตกต่างกันคือ ชื่อผู้หญิงจะบ่งบอกถึงความนุ่มนวล อ่อนโยน อ่อนหวาน ตามลักษณะเพศ ส่วนชื่อผู้ชายจะแสดงถึงอำนาจ ความเข้มแข็ง ความอดทน บึกบึน เพื่อแสดงลักษณะของเพศชาย นอกจากเรื่องของความหมายแล้ว ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ลักษณะทางเสียงมีความสำคัญในการกำหนดชื่อเพศหญิงชายในสังคมไทยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ คนไทยจะให้ความสำคัญว่า เมื่อตั้งชื่อบุตรสาวจะตั้งชื่อที่มีเสียงนุ่มนวล อ่อนโยน ไม่แข็งกร้าว เพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นผู้หญิง ส่วนชื่อบุตรชายนั้น จะเป็นชื่อที่ฟังแล้วแข็งแกร่งหรือห้วนก็ไม่เป็นไร เพราะเป็นการแสดงความเข้มแข็งของเพศชาย จากข้อสังเกตดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยในฐานะนักภาษาศาสตร์ ประสงค์จะวิเคราะห์และตีความออกมาในเชิงสัทศาสตร์และสัทวิทยาว่า ความหมายของคำว่าเสียงนุ่มนวล อ่อนโยน ที่เกิดขึ้นในชื่อของเพศหญิง และเสียงแข็งแกร่งที่เกิดขึ้นในชื่อของเพศชายนั้น มีลักษณะอย่างไร ทั้งนี้ เป็นการศึกษาในแนวทางที่เรียกว่า Sociophonetics คือ นำเอาลักษณะทางเสียงมาเป็นเครื่องมือในการตีความลักษณะเชิงสังคม ที่บ่งบอกค่านิยม ความเชื่อ ตลอดจนวิถีชีวิตของคนที่พูดภาษานั้นๆ

มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการตั้งชื่อของคนไทยอยู่บ้าง เช่นงานของสุภาพรรณ บางช้าง (2527) วรางคณา สว่างตระกูล (2540) วิรัช ศิริวัฒนนะนาวัน (2544) ไศลรัตน์ อัสระเสนีย์ (2546) แต่งานดังกล่าวมิได้กล่าวถึงการบ่งบอกเพศภาวะด้วยเสียงในชื่อของคนไทยแต่อย่างใด แต่จะศึกษาในแง่ของลักษณะความหมาย การใช้ภาษา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อ เป็นต้น

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาหาลักษณะทางเสียงในแง่มุมทางสัทศาสตร์และสัทวิทยาที่ใช้เป็นเครื่องบ่งบอกเพศภาวะหญิงชายในชื่อของคนไทย

1.3 ขอบเขต

1.3.1 ศึกษาชื่อหญิงชายของคนไทยที่เป็นชื่อภาษาไทยเท่านั้น

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าของชื่อ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี

1.4 สมมติฐาน

การบ่งบอกเพศภาวะหญิงชายในชื่อของคนไทย พิจารณาได้จาก

1.4.1 จำนวนพยางค์ของชื่อ

1.4.2 โครงสร้างพยางค์ของพยางค์สุดท้ายของชื่อ ว่าเป็นพยางค์เปิดหรือปิด

1.4.3 ลักษณะทางเสียงของเสียงพยัญชนะท้ายในพยางค์

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.5.1 พยางค์เปิด คือ พยางค์ที่ลงท้ายด้วยสระเดี่ยวเสียงยาว ไม่มีตัวสะกด เช่น กาญจนา ภารดี โสภา วิทยา ละอ หรือพยางค์ซึ่งมีเสียงสระเป็นสระประสมที่ลงท้ายด้วย i หรือ u เช่น ภัทร ชัย อรทัย พัฒนพร

1.5.2 พยางค์ปิด คือ พยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย เช่น นันทวัน กรองทอง ยอดบุญ วิวัฒน์ อเนก

1.5.3 พยางค์ปิดแบบนาสิก คือ พยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /m/ หรือ /n/ หรือ /ŋ/ เช่น พนม สยาม วรวรรณ พรพิมล กฤษณพงศ์

1.5.4 พยางค์ปิดแบบกัก คือ พยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /p/ หรือ /t/ หรือ /k/ หรือ /ʔ/ เช่น พิภพ วัลลภ สุวิทย์ ยงศักดิ์ วัชร

1.5.5 พยางค์ก่อนพยางค์สุดท้าย คือ พยางค์ที่ไม่ใช่พยางค์สุดท้ายพยางค์ใดก็ได้ เช่น ในคำว่า พรพิมล พยางค์สุดท้ายคือ มล และ พยางค์ก่อนพยางค์สุดท้ายคือ พร และ พิ

1.6 กรอบแนวคิด

ในการศึกษาตามสมมติฐานข้างต้น ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์โครงสร้างพยางค์ว่าเป็นพยางค์เปิดหรือปิดตามลักษณะการวิเคราะห์ทางสัทวิทยาการวิเคราะห์หน่วยเสียง ส่วนการวิเคราะห์ลักษณะทางเสียงของเสียงพยัญชนะท้ายในพยางค์ของชื่อหญิงชานั้น ใช้หลักการทางสัทศาสตร์เพื่อแยกประเภทของเสียงว่ามีลักษณะการออกเสียง (manner of articulation) ประเภทใด จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่าอ่อนโยน นุ่มนวล ในชื่อเพศหญิง และทำให้เกิดความรู้สึกเข้มแข็งในชื่อของเพศชาย

1.7 วิธีการวิจัย

1.7.1 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชื่อของคนไทยทั้งเพศหญิงและเพศชาย

1.7.2 นำชื่อกลุ่มตัวอย่างมาแยกออกกระหว่างชื่อเพศหญิงและเพศชาย แล้วนำมาวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างพยางค์ ลักษณะทางเสียงตามที่กำหนดไว้ในสมมติฐาน โดยใช้องค์ความรู้ทางสัทศาสตร์และสัทวิทยานหน่วยเสียง

1.7.3 วิเคราะห์และตีความว่า ผลที่ได้จากการวิจัยนั้น สอดคล้องหรือแตกต่างจากสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ อย่างไร

1.7.4 สรุปลักษณะทางเสียงที่เป็นเครื่องบ่งบอกและแยกแยะชื่อเพศหญิงและเพศชายในภาษาไทย

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนไทยที่สัมพันธ์กับการออกเสียง

1.8.2 เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยแบบ Sociophonetics คือการนำเอาลักษณะทางเสียงมาเป็นเครื่องมือในการสะท้อนลักษณะทางสังคม ความเชื่อ ทักษะคติ ของคนในสังคม

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การแสดงเพศภาวะด้วยเสียงในชื่อของคนไทย” นี้ เป็นการศึกษาวิจัยภาษาในการตั้งชื่อเพศหญิง เพศชาย ของคนไทยในแนวสหศาสตร์เชิงสังคม (Sociophonetics) ศาสตร์ดังกล่าวนี้เกิดจากการนำศาสตร์ 2 ศาสตร์ คือ สัทศาสตร์ (Phonetics) และภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics) มาผนวกเข้าด้วยกัน หากพิจารณาภาษาหนึ่งภาษาเชิงสังคม คือ ศึกษาภาษาโดยพิจารณาปัจจัยด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ พื้นที่ที่อยู่อาศัย และสถานการณ์ หรือลีลาการพูด จะพบว่า จะมีความแตกต่างกันด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านในแง่ของเสียง คำศัพท์ หรือลักษณะการใช้ประโยค ในการศึกษาในแนวสหศาสตร์เชิงสังคม (Sociophonetics) นี้ เป็นการนำเอาเฉพาะเรื่องเสียง (sounds) มาเป็นเครื่องมือในการอธิบายความแตกต่างเชิงสังคมของภาษาดังกล่าวแล้วข้างต้น เช่น เราสามารถอธิบายลักษณะการออกเสียงหน่วยเสียง /r/ ในภาษาไทยว่า มีการแปรเป็นเสียง [r] [ɾ] [ɹ] หรือ [l] ได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะเชิงสังคมของผู้พูดคือ อาจจะเป็นเรื่องของเพศ อายุ การศึกษา ลีลาการพูด เป็นต้น สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้ ได้นำแนวทางของการศึกษาแบบสหศาสตร์เชิงสังคมมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยการนำเอาเสียงที่ปรากฏในชื่อของคนไทยเพศหญิงและเพศชาย มาอธิบายค่านิยมในการตั้งชื่อ เพื่อสื่อเพศภาวะของคนไทยในยุคปัจจุบัน

คนทุกชาติทุกภาษาต่างก็ให้ความสำคัญในการตั้งชื่อบุตรหลานด้วยกันทั้งสิ้น การตั้งชื่อสามารถสะท้อนค่านิยม ความเชื่อ ทักษะคติของคนในวัฒนธรรมนั้นได้ ปัจจัยในการเลือกชื่อนั้น มีหลากหลายแตกต่างกันไป งานวิจัยของ นาวอน จอน (2552) ซึ่งเปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อเล่นและการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนเกาหลีกับชื่อของคนไทย พบว่าคนเกาหลีตั้งชื่อโดยให้ความสำคัญกับการเลือกใช้ภาษาโดยจำกัดจำนวนพยางค์ของชื่อ ไม่ให้ยาวเกินไป และจะต้องเลือกความหมายที่เป็นมงคล โดยจะถือเอาองค์ประกอบทางด้านความหมายเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

ส่วนคนไทยนั้น จะให้ความสำคัญทางด้านความหมายมาก และยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับตัวเขียนด้วยว่า จะต้องเขียนด้วยตัวอักษรที่ไม่เป็นกาลกิณีต่อวันเกิดของลูก และเป็นชื่อที่อ่านออกเสียงไพเราะ ในสังคมตะวันตก เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา เฮน เกิล (Henkel, 2011) กล่าวในบทความออนไลน์เรื่อง *The Importance of a Name - How your Name Affects Your Life* ไว้ว่า บิดามารดาจะพยายามคัดเลือกชื่อที่จะเป็นเอกลักษณ์ที่ดีให้กับลูก เช่น เลือกชื่อที่สะกดแปลก หรือยากกว่าชื่ออื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะมีความเชื่อว่า ชื่อที่ดีจะส่งผลต่อชีวิตในอนาคตของลูกในด้านสังคม ด้านการทำงาน เป็นต้น

การตั้งชื่อของคนไทยมีความสลับซับซ้อนในเชิงสังคมอย่างน่าสนใจ ทั้งนี้ เพราะการตั้งชื่อของคนไทย นอกจากจะให้ความสำคัญทางความหมายอย่างยิ่งยวดแล้ว ยังให้ความสำคัญอีกว่าชื่อนั้นๆ เมื่อออกเสียงแล้วจะต้องสอดคล้องกับเพศภาวะความเป็นหญิงชายของเจ้าของชื่ออีกด้วย การวิเคราะห์และพิจารณาลักษณะทางสังคมในโลกปัจจุบันให้ความสำคัญกับคำว่าเพศภาวะ (Gender) เป็นอย่างมาก เพราะเรื่องของเพศภาวะนั้น เป็นการสะท้อนบทบาทของหญิงชายในสังคม เรามักจะสับสนกับคำว่า เพศวิถี (sexuality) และเพศภาวะ (Gender) ซึ่งทั้งสองเรื่องเป็นการวิเคราะห์เรื่องเพศของมนุษย์ออกเป็นสองลักษณะ คือ ลักษณะทางกายภาพ และ ลักษณะทางสังคม แบรินอน (Brannon, 2005) ราธุส เนวิดและราธุส (Rathus, Nevid and Rathus, 2005) อธิบายว่า เพศวิถีเป็นการมองเรื่องเพศหญิงชายในแง่มุมที่สะท้อนถึงสภาพด้านกายภาพที่แตกต่างกันของหญิงชาย และนอกจากด้านกายภาพแล้ว หญิงชายยังมีความแตกต่างด้านความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ความรู้สึกอีกด้วย ส่วนเพศภาวะนั้น แบรินอน (อ้างแล้ว, 2005) และ ทาลบอท (Talbot, 2010) กล่าวตรงกันว่า เป็นการตระหนักรู้ความเป็นเพศหญิง-ชาย โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งลักษณะการยอมรับและการรับรู้ทางเพศภาวะนั้น แต่ละวัฒนธรรมจะมีความแตกต่างกันไป มนุษย์ได้รับความเป็นเพศวิถีหญิงชายของตนมาจากการกำเนิด แต่ได้รับการแยกแยะว่าเป็นเพศหญิงเพศชายหลังจากการเกิดมาแล้ว จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีข้อสรุปว่า งานวิจัยเรื่องนี้ เป็นการศึกษาเรื่องเพศภาวะในชื่อของคนไทย เนื่องจากเป็นเรื่องของการบ่งบอกความเป็นเพศหญิงชายในชื่อของคนไทย ที่สังคมและวัฒนธรรมไทยได้กำหนดให้บุคคลผู้นั้น หลังจากเขาได้ถือกำเนิดมาแล้ว

2.1 ระบบเสียงภาษาไทยมาตรฐานและโครงสร้างพยางค์ภาษาไทย

เนื่องจากการตั้งชื่อให้บุตรหลานในสังคมและวัฒนธรรมไทย นอกจากจะให้ความสำคัญเรื่องความหมายของชื่อดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังให้ความสำคัญเรื่องเสียงของชื่อนั้นอย่างมาก เมื่อเรียกชื่อแล้ว จะทำให้ผู้ฟังสามารถคาดได้ว่าเจ้าของชื่อเป็นหญิงหรือชาย ดังนั้น ความเข้าใจเรื่องระบบเสียงของภาษาไทยจึงเป็นเรื่องสำคัญ ในการศึกษาเรื่องการแสดงเพศภาวะในเสียงในชื่อของคนไทยของงานวิจัยนี้ได้ใช้ระบบเสียงภาษาไทยมาตรฐานตามที่ปรากฏในนันทนา รัตนเกียรติ

(2007) กล่าวคือ ภาษาไทยมีระบบเสียงมาตรฐาน 3 ระบบ ได้แก่ ระบบเสียงพยัญชนะ ระบบเสียงสระ ระบบเสียงวรรณยุกต์ และมีโครงสร้างพยางค์ ดังนี้

2.1.1 ระบบเสียงพยัญชนะ แบ่งออกได้ดังนี้

1) เสียงพยัญชนะต้น มีทั้งพยัญชนะต้นเดี่ยวและพยัญชนะควบกล้ำ เสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวมีหน่วยเสียงทั้งสิ้น 21 หน่วยเสียง ส่วนเสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำ จะมีหน่วยเสียงแรกเป็นเสียงกักเท่านั้น และหน่วยเสียงที่สองจะเป็นเสียง /l/ หรือ /r/ หรือ /w/ เช่น /pl-/ /phl-/ /kl-/ /khl-/ /pr-/ /phr-/ /tr-/

2) เสียงพยัญชนะท้าย เป็นเสียงในตำแหน่งตัวสะกดหรือท้ายพยางค์ในภาษาไทยมาตรฐาน ปรากฏเฉพาะหน่วยเสียงพยัญชนะกักและนาสิก มี 8 หน่วยเสียง ได้แก่ /-p/ /-t/ /-k/ /-l/ /-ɲ/ /-m/ /-n/ /-ŋ/

2.1.2 ระบบเสียงสระ แบ่งออกเป็น

1) เสียงสระเดี่ยว ในภาษาไทยมีเสียงสระเดี่ยวที่เป็นเสียงสระสั้นยาวทั้งหมด 18 หน่วยเสียง เช่น /i i:/ /u u:/ /ɯ ɯ:/ /e e:/ /o o:/

2) เสียงสระประสม แบ่งออกเป็นเสียงสระประสม 2 ส่วน และสระประสม 3 ส่วน¹ เช่น /ia i:a/ ในคำว่า เผลียะ เผลีย /ua u:a/ ในคำว่า เอื้อะ เอื้อ /iau/ ในคำว่า เขียว /uai/ ในคำว่า สวย /uai/ ในคำว่า เหนื่อย เป็นต้น

2.1.3 ระบบเสียงวรรณยุกต์

ภาษาไทยสำเนียงมาตรฐานมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 5 หน่วยเสียง ได้แก่ 1) กลาง – ระดับ เช่น /kha:/ คา 2) ต่ำ – ระดับ เช่น /khà:/ ข่า 3) กลาง – ตก เช่น /khâ:/ ข้า 4) กลาง – ขึ้น เช่น /khá:/ ค้า และ 5) ต่ำ – ขึ้น เช่น /khǎ:/ ขา

2.1.4 โครงสร้างพยางค์

ภาษาไทยมีโครงสร้างพยางค์ คือ มีเสียงพยัญชนะต้นได้อย่างมากที่สุด 2 เสียง และเสียงพยัญชนะท้ายได้เพียง 1 เสียง รายละเอียดของเสียงพยัญชนะต้นและท้าย ปรากฏในหัวข้อ 2.1.1

2.2 การตั้งชื่อในภาษาไทย

ภาษาที่ปรากฏในชื่อถือว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแสดงอัตลักษณ์ของตัวบุคคล ดังนั้นในทุกสังคมจะมีการเลือกชื่อให้กับบุคคลในครอบครัวแตกต่างกันไป เป็นที่ยอมรับว่า

¹ สำหรับสระประสม 2 ส่วน เช่น ai, au หรือสระประสม 3 ส่วน เช่น uai, iau ในงานวิจัยเรื่องนี้ถือว่าพยางค์นี้ประกอบด้วยสระและถือว่าเป็นพยางค์เปิด แต่มีนักภาษาศาสตร์ที่วิเคราะห์ว่าลักษณะเช่นนี้เป็นพยางค์ปิด ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็น w หรือ j เช่น ai, uai คือ aj, uaj หรือ au, iau คือ aw, iaw โดยถือว่า เสียง w หรือ j เป็นเสียงพยัญชนะท้าย

ภาษามีความสัมพันธ์กับการแสดงอัตลักษณ์ เพราะเป็นการใช้ภาษาในการสร้างตัวตนในสังคม รวมทั้งเป็นการสะท้อนลักษณะเฉพาะบางประการของบุคคลนั้นอีกด้วย

สุภาพรณ ณ บางช้าง (2527) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยปี พ.ศ. 2525 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ ในเรื่องจำนวนพยางค์ ที่มาของภาษา ว่าเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศภาษาใด และความหมาย ซึ่งสะท้อนความเชื่อ คตินิยม และลักษณะความเป็นอยู่ของคนไทยสมัยต่างๆ ขอบเขตของการศึกษาคือ ศึกษาเฉพาะชื่อจริงของผู้ที่มีสัญชาติไทยทั้งชายและหญิงซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองหลวง ตั้งแต่สมัยสุโขทัย จนถึงสมัยปี พ.ศ. 2525 แบ่งเป็น 2 ฝ่ายคือ ชื่อของฝ่ายราชสกุล และชื่อของฝ่ายสามัญชน ผลการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทยฝ่ายสามัญ พบว่า จากสมัยสุโขทัยจนถึงปี พ.ศ. 2525 มีจำนวนพยางค์เพิ่มขึ้น ในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา ถึงชนบุรีมีจำนวน 1 พยางค์ถึง 2 พยางค์ ส่วนในสมัยปี พ.ศ. 2524 ถึงปี พ.ศ. 2525 มีจำนวน 1 พยางค์ถึง 6 พยางค์ และชื่อของเพศชายมีจำนวนน้อยกว่าชื่อของเพศหญิงเกือบทุกสมัย นอกจากนี้ ผลการวิจัยกล่าวว่า และในช่วงเดียวกันนี้ นิยมการตั้งชื่อตามคัมภีร์นามทักษาปกรณ์ ซึ่งเป็นวิธีการตั้งชื่อตามโหราศาสตร์ ชื่อของเพศชายมักมีความหมายแสดงชัยชนะและอำนาจ ชื่อของเพศหญิงมีความหมายแสดงความงาม เป็นต้น

จากงานของสุภาพรณที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่า การกำหนดให้ผู้หญิงและผู้ชายมีชื่อเหมาะสมกับเพศของตนนั้น เริ่มมีมานานแล้ว โดยมีความแตกต่างเรื่องจำนวนพยางค์และการเลือกความหมายให้เหมาะสมกับเพศ นอกจากนี้ ยังมีงานของวรารัตนา สว่างตระกูล (2540) ซึ่งค้นหาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริงของคนไทยในกรุงเทพมหานคร โดยค้นหาเรื่องจำนวนพยางค์ การสร้างคำ ที่มาของภาษา และความหมายตามตัวแปรเพศและอายุ โดยศึกษาชื่อจริงของผู้มีสัญชาติไทยที่เป็นสามัญชน เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2465 ถึงปี พ.ศ. 2479 (อายุ 60 ปี – 74 ปี) และระหว่างปี พ.ศ. 2525 ถึงปี พ.ศ. 2539 (อายุ 1 ปี – 14 ปี) ซึ่งมีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตจำนวน 4 เขตในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ในเรื่องของจำนวนพยางค์ ชื่อของเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมากมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อยในเพศเดียวกัน ซึ่งจากงานของวรารัตนาได้นำมาใช้เป็นสมมติฐานข้อหนึ่งของงานวิจัยนี้ว่า จำนวนพยางค์ของชื่อเป็นปัจจัยหนึ่งของการแสดงเพศภาวะในชื่อของคนไทย

วิรัช ศิริวัฒนะนาวัน (2544) ได้ศึกษาการตั้งชื่อของคนไทยในแง่มุมต่างๆ กล่าวคือ ความเป็นมาของการตั้งชื่อ การศึกษาเปรียบเทียบผู้ตั้งชื่อและเงื่อนไขการตั้งชื่อ และความสัมพันธ์ของชื่อบุคคลในครอบครัวเดียวกัน

ผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของชื่อบุคคลในครอบครัวเดียวกันพบว่า มีความสัมพันธ์ 4 ประเภท ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางเสียงประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของ

พยางค์หน้า ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของทุกพยางค์ และความสัมพันธ์ทางเสียงสัมผัสสระ ความสัมพันธ์ทางพยางค์ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หน้าและความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางคำ และ ความสัมพันธ์ทางความหมาย โดยกลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มว่า จะตั้งชื่อบุคคลในครอบครัวให้มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น งานของวิรัชเป็นงานที่แสดงลักษณะความสัมพันธ์ทางเสียงของชื่อบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งจะแตกต่างจากงานวิจัยเรื่องนี้ ที่เป็นการศึกษาลักษณะทางเสียงที่เป็นเครื่องบ่งบอกเพศภาวะในชื่อ แต่อย่างไรก็ตาม จากงานของวิรัชได้สะท้อนให้เห็นว่า สังคมและวัฒนธรรมไทยให้ความสำคัญกับลักษณะทางเสียงในการตั้งชื่อเป็นอย่างมาก

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

กระบวนการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีดังต่อไปนี้

3.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 3000 คน เพศหญิง 1500 คน และเพศชาย 1500 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ (systematic sampling) โดยคัดเลือกจากนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร และคณะนิติศาสตร์ อายุ 17-23 ปี (เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2532-2538) จำนวนทั้งสิ้น 10,555 คน

3.2 การวิเคราะห์ลักษณะทางเสียงและโครงสร้างพยางค์

1) นำรายชื่อกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาพิจารณาการมี-ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาแยกทีละเพศ เช่น หากศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์เปิด-ปิด จะกำหนดให้ ชื่อที่พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด คือการมีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา และชื่อที่พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด คือการไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา ตัวอย่างการพิจารณามีดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงตัวอย่างวิธีการพิจารณาลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา

ชื่อ	เพศชาย	เพศหญิง	มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา
			พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด	พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด
หนึ่งริดา		✓	✓	
รวีกร		✓		✓
ธนบดี	✓		✓	
พิพัฒน์	✓			✓

2) นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการจำแนกมาแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศและตัวแปรด้านการมี-ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา ด้วยรูปแบบการศึกษาที่เรียกว่า **case-control studies** ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและปรากฏการณ์ที่พบในตัวแปรเหล่านั้น

การศึกษาแบบ **case-control studies** ใช้กับข้อมูลที่ตัวแปรสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท (ในที่นี้คือ เพศหญิงและเพศชาย) กลุ่มหนึ่งคือ ตัวแปรที่สนใจศึกษา (กลุ่ม **case**) และอีกกลุ่มหนึ่งคือ ตัวแปรควบคุม (กลุ่ม **control**) ส่วนปรากฏการณ์ที่พบก็สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทเช่นกัน นั่นคือ การเกิดปรากฏการณ์ และการไม่เกิดปรากฏการณ์ (การมีลักษณะทางเสียงและการไม่มีลักษณะทางเสียง)

ในการศึกษาโดยทั่วไป หากเราต้องการศึกษาการเกิดปรากฏการณ์ทางเสียงในเพศใดเพศหนึ่ง ก็จะกำหนดให้เพศที่สนใจศึกษาเป็นกลุ่ม **case** และอีกเพศหนึ่งเป็นกลุ่ม **control** ถ้าหากไม่ได้ต้องการศึกษาเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง แต่ต้องการศึกษาทั้งสองเพศ ก็สามารถกำหนดให้เพศใดก็ได้เป็นกลุ่ม **case** และให้อีกเพศหนึ่งเป็นกลุ่ม **control** โดยจะต้องกำหนดในลักษณะเช่นนี้ไปจนจบการศึกษา

การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศและการมี-ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา ซึ่งเรียกว่า **case-control studies** นี้ จะดำเนินการตามลำดับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ คือ

- 1) จำนวนพยางค์ในการตั้งชื่อ
- 2) การตั้งชื่อโดยมีพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด-ปิด
- 3) การตั้งชื่อโดยมีพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก-กัก
- 4) การตั้งชื่อโดยมีพยางค์ก่อนสุดท้าย¹เป็นพยางค์เปิด-ปิด
- 5) การตั้งชื่อโดยมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก-กัก

การศึกษาในลำดับที่ 2-5 จำเป็นต้องศึกษาเรียงตามลำดับและต่อเนื่องกัน เนื่องจากต้องนำผลการศึกษาของการศึกษาลักษณะทางเสียงแบบหนึ่งไปใช้ในการศึกษาลำดับถัดไป (ดังรูปที่ 1)

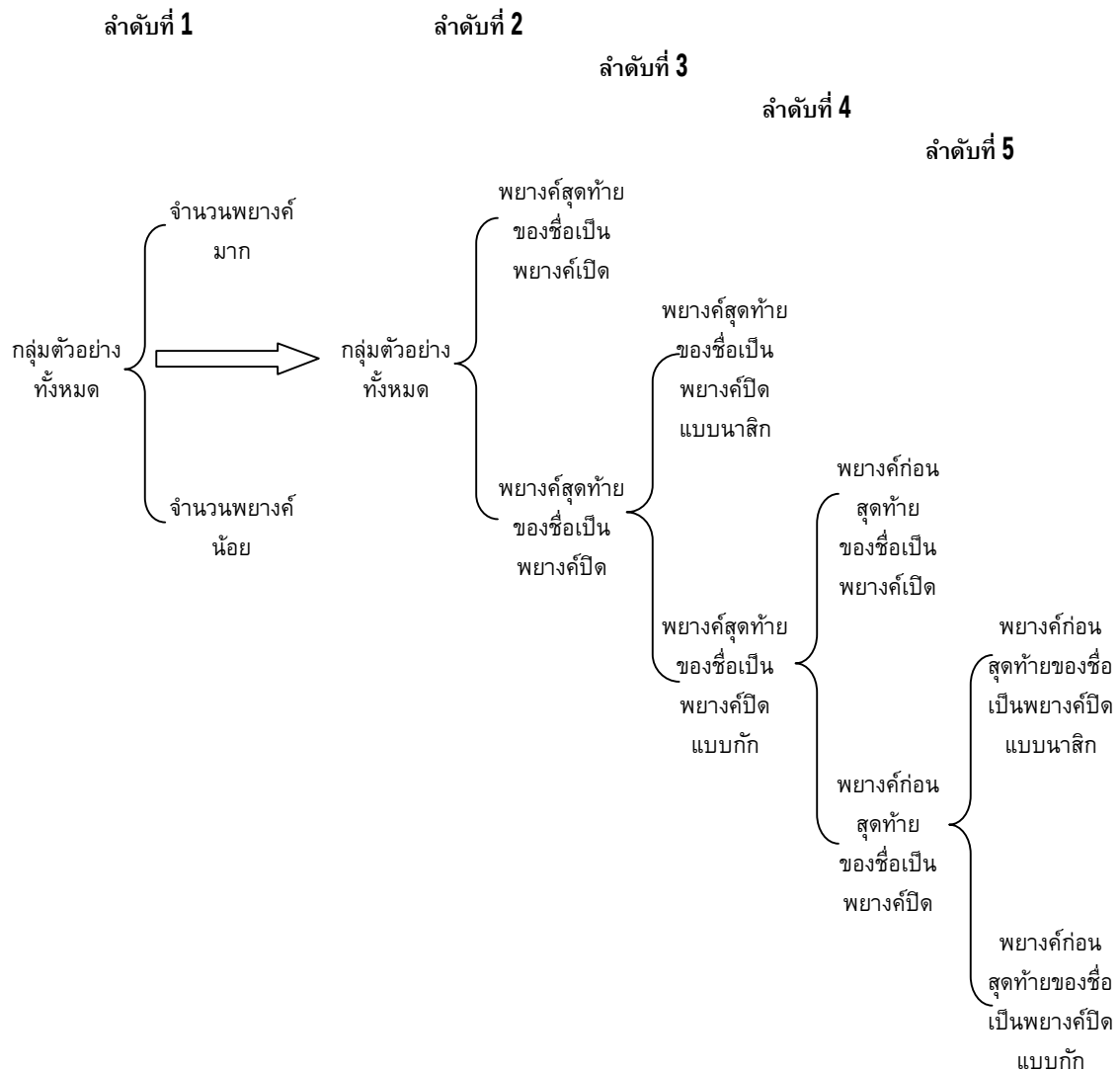
การแสดงความสัมพันธ์ด้วยวิธีการแบบ **case-control studies** ทำโดยการจัดกลุ่มเพศหญิงจำแนกตามชื่อที่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาและชื่อที่ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา และจัดกลุ่มเพศชายจำแนกในลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้ กำหนดให้เพศหญิงที่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาเป็นกลุ่ม **a** เพศหญิงที่ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาเป็นกลุ่ม **c** เพศชายที่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาเป็นกลุ่ม **b** และ เพศชายที่ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาเป็นกลุ่ม **d** ดังตารางที่ 2 (การกำหนด **abcd** เป็นเพียงการกำหนดสัญลักษณ์ เพื่อให้ง่ายต่อความ

เข้าใจในการระบุกลุ่มของเพศและการมี-ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา รวมทั้งเพื่อให้ง่ายต่อการอธิบายวิธีการคำนวณทางคณิตศาสตร์ ดังแสดงในหัวข้อ 3.3)

ตารางที่ 2 แสดงตัวอย่างการนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาลักษณะทางเสียงมาแจกแจงในรูปแบบตาราง case-control

ลักษณะทางเสียง ที่สนใจศึกษา	เพศหญิง	เพศชาย
มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	กลุ่ม a	กลุ่ม b
ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	กลุ่ม c	กลุ่ม d

รูปที่ 1 แผนภาพแสดงลำดับการพิจารณาและหาความสัมพันธ์ของการมี-ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจ
ศึกษา
ในแต่ละเพศ

การศึกษาเพื่อพิจารณาการมี-ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาในแต่ละเพศ และการหาความสัมพันธ์ระหว่างการมี-ไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาและเพศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การศึกษาจำนวนพยางค์ในการตั้งชื่อ

สมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ เพศหญิงจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีจำนวนพยางค์มาก และเพศชายจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีจำนวนพยางค์น้อย

ค่าเฉลี่ยของจำนวนพยางค์ในชื่อของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเท่ากับ 2.89 ดังนั้น

พยางค์มาก หมายถึง ชื่อที่มีตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป

พยางค์น้อย หมายถึง ชื่อที่มี 1-2 พยางค์เท่านั้น

2) การศึกษาการตั้งชื่อที่พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด-ปิด

สมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ เพศหญิงจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด และเพศชายจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด

พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์สุดท้ายลงท้ายด้วยสระเสียงยาวและไม่มีพยัญชนะท้าย เช่น นา ษา

พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์สุดท้ายลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะ เช่น พร วัฒน์ หรือลงท้ายด้วยสระเสียงสั้น ตามด้วยเสียง ʔ เช่น ดี ระ

3) การศึกษาการตั้งชื่อที่พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก-กัก

สมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ เพศหญิงที่ชื่อลงท้ายด้วยพยางค์ปิดจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก และเพศชายที่ชื่อลงท้ายด้วยพยางค์ปิดจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก

พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์สุดท้ายลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะท้ายแบบนาสิก /m n ŋ/

พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์สุดท้ายลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะท้ายแบบกัก /p t k ʔ/ (ชื่อที่ลงท้ายด้วยสระเสียงสั้น และไม่มีพยัญชนะท้ายถือว่าเป็นชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบกัก /ʔ/)

4) การศึกษาการตั้งชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด-ปิด

สมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ เพศหญิงที่ชื่อลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบกักจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด และเพศชายที่ชื่อลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบกักจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิด

พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายไม่ว่าพยางค์ใดพยางค์หนึ่งลงท้ายด้วยสระเสียงยาวและไม่มีพยัญชนะท้าย

พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิด หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายทุกพยางค์ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะ หรือลงท้ายด้วยสระเสียงสั้น ตามด้วยเสียง /ɔ/

5) การศึกษาการตั้งชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก-กัก

สมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ เพศหญิงที่ชื่อมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก และเพศชายที่ชื่อมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดจะมีความสัมพันธ์กับการตั้งชื่อโดยมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก

พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายไม่ว่าพยางค์ใดพยางค์หนึ่งลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะท้ายแบบนาสิก /m n ŋ/

พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก หมายถึง ชื่อนั้นเป็นชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายทุกพยางค์ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะท้ายแบบกัก /p t k ɔ/ (ชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นสระเสียงสั้น จะตามด้วยเสียง /ɔ/)

ตารางที่ 3 แสดงชื่อที่จำแนกตามเพศและลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา

ลำดับ	ลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	เพศหญิง	เพศชาย
1	จำนวนพยางค์มาก	ฉัตรลดา พรรณพร นิภัทรา	ธนาวัฒน์ คณพงศ์ ณัฐพงศ์
	จำนวนพยางค์น้อย	นลิน พิมพ์ลักษณ์ ลูกตาล	กมล กมล ปฐม
2	พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด	นิภัทรา ฉัตรฤทัย ณิชารีย์	ธนบดี ณัฐดนัย สุพิชา
	พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด	พรรณพร รวิกร ภรณ์พัทธ์	ศิระ ไกรสิทธิ์ ปาณิส
3	พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก	เปรมพิมล ปนทอง ปริญญ์	ภูมิพงศ์ สิทธิกร สุริยล
	พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก	กนกรัตน์ สลิลทิพย์ กมลชนก	วีรกิต กมลเสถียร อัจฉริยะ
4	พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด	สินีนาว ชมพูนุท ธีรนุช	วีรวิทย์ ธนาวัฒน์ ต่อฉัตร
	พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิด	พิมพ์สุภา มนชนก วรรณวนิช	วิริยะ ดำรงศักดิ์ ณัฐชาติ
5	พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก	นันทสุ พิมพ์ลักษณ์ ธัญญ์รัศย์	ชินวุฒ ดำรงศักดิ์ วัลลภา
	พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก	กนกพิชญ์ ปิยวรินทร์ ชนิษฐ์ภัค	กฤตเมธ สุกฤษฎี สุรวิทย์

ตารางที่ 4 แสดงตัวอย่างการจำแนกชื่อของกลุ่มตัวอย่างตามเพศและลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา

ลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	เพศหญิง (1500 ชื่อ)	เพศชาย (1500 ชื่อ)
จำนวนพยางค์มาก (3 พยางค์ขึ้นไป)	กลุ่ม a = ร้อยละ 91.6	กลุ่ม b = ร้อยละ 70.46
จำนวนพยางค์น้อย (1-2 พยางค์)	กลุ่ม c = ร้อยละ 8.4	กลุ่ม d = ร้อยละ 29.54
ลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	เพศหญิง (1500 ชื่อ)	เพศชาย (1500 ชื่อ)
พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด	กลุ่ม a = ร้อยละ 49	กลุ่ม b = ร้อยละ 10.93
พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด	กลุ่ม c = ร้อยละ 51	กลุ่ม d = ร้อยละ 89.07
ลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	เพศหญิง (765 ชื่อ)	เพศชาย (1336 ชื่อ)
พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก	กลุ่ม a = ร้อยละ 62.61	กลุ่ม b = ร้อยละ 42.06
พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก	กลุ่ม c = ร้อยละ 37.39	กลุ่ม d = ร้อยละ 57.94
ลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	เพศหญิง (286 ชื่อ)	เพศชาย (774 ชื่อ)
พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด	กลุ่ม a = ร้อยละ 37.06	กลุ่ม b = ร้อยละ 23.25
พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิด	กลุ่ม c = ร้อยละ 62.94	กลุ่ม d = ร้อยละ 76.75

ตารางที่ 5 แสดงค่าร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรเพศและลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา

ลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา	เพศหญิง (180 ชื่อ)	เพศชาย (594 ชื่อ)
พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก	กลุ่ม a = ร้อยละ 62.22	กลุ่ม b = ร้อยละ 22.22
พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก	กลุ่ม c = ร้อยละ 37.78	กลุ่ม d = ร้อยละ 77.78

จากตารางที่ 5 กลุ่ม a และกลุ่ม c จะรวมกันเป็น 100% เช่นเดียวกับกลุ่ม b และกลุ่ม เนื่องจากค่าร้อยละที่ระบุ เป็นค่าร้อยละเมื่อเทียบจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเพศ และจากข้อมูลที่ได้ในตารางที่ 5 นี้ จะนำไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาในหัวข้อที่ 3.3 ต่อไป

3.3 การคำนวณหาความสัมพันธ์ของตัวแปรและค่าทางสถิติ

นำข้อมูลจากตารางที่ 5 มาหาค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีลักษณะทางเสียงที่เราสนใจศึกษาเปรียบเทียบกับเพศชาย (ค่า Odds Ratio) ซึ่งหาได้จากการนำสัดส่วนของเพศหญิงที่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษามาหารด้วยสัดส่วนของเพศชายที่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาโดยใช้สูตร

$$\text{Odds Ratio} = \frac{ad}{bc}$$

เมื่อ a, b, c, d คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการพิจารณาลักษณะทางเสี่ยงที่สนใจศึกษาและจำแนกตามตาราง case-control ดังข้อมูลในตารางที่ 5

ค่าที่ได้ จะเป็นไปได้ 3 กรณี ดังนี้

(1) ค่า **Odds Ratio > 1** หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการมีลักษณะทางเสี่ยงที่สนใจศึกษา และกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความสัมพันธ์กับการไม่มีลักษณะทางเสี่ยงที่สนใจศึกษา

(2) ค่า **Odds Ratio < 1** หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความสัมพันธ์กับการมีลักษณะทางเสี่ยงที่สนใจศึกษา และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการไม่มีลักษณะทางเสี่ยงที่สนใจศึกษา

(3) ค่า **Odds Ratio = 1** หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงและชายไม่มีความสัมพันธ์กับการมีลักษณะทางเสี่ยงที่สนใจศึกษา

จากนั้น นำค่า Odds Ratio มาหาค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% เพื่อหาค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากรเพศหญิงที่มีลักษณะทางเสี่ยงที่เรสนใจศึกษาเปรียบเทียบกับเพศชาย ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% โดยใช้สูตร

$$\text{ค่าต่ำสุด} = \frac{\text{Odds ratio}}{e^{z\sqrt{\frac{1}{a}+\frac{1}{b}+\frac{1}{c}+\frac{1}{d}}}}$$

$$\text{ค่าสูงสุด} = \text{Odds ratio} * e^{z\sqrt{\frac{1}{a}+\frac{1}{b}+\frac{1}{c}+\frac{1}{d}}}$$

เมื่อ	e	คือค่าคงที่ซึ่งมีค่าเท่ากับ	2.71828
	Z	(ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%) คือค่าคงที่ซึ่งมีค่าเท่ากับ	1.96
	Z	(ที่ระดับความเชื่อมั่น 99%) คือค่าคงที่ซึ่งมีค่าเท่ากับ	2.576

ค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ได้ มีความเป็นไปได้ 3 กรณี ดังนี้

(1) ช่วงค่าต่ำสุดและสูงสุดของ **Odds Ratio > 1** (หรือค่าต่ำสุดมีค่ามากกว่า 1) หมายความว่า กลุ่มประชากรเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการมีลักษณะทางเสี่ยงที่สนใจศึกษา

และกลุ่มประชากรเพศชายมีความสัมพันธ์กับการไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99%

(2) ช่วงค่าต่ำสุดและสูงสุดของ **Odds Ratio < 1** (หรือค่าสูงสุดมีค่าน้อยกว่า 1) หมายความว่า กลุ่มประชากรเพศชายมีความสัมพันธ์กับการมีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา และกลุ่มประชากรเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99%

(3) ช่วงที่ค่าต่ำสุดของ **Odds Ratio < 1** และค่าสูงสุดของ **Odds Ratio > 1** หมายความว่า กลุ่มประชากรเพศหญิงและเพศชายไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99%

การหาช่วงค่าต่ำสุดและสูงสุดที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือ 99% เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างประชากรเพศหญิง/เพศชายและลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาหมายความว่า หากทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในลักษณะนี้ 100 ครั้ง เชื่อมั่นว่าอย่างน้อย 95 ครั้งหรือ 99 ครั้ง ที่ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาจะเป็นไปตามค่า Odds Ratio ต่ำสุด-สูงสุดที่คำนวณได้ โดยจะเริ่มคำนวณที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หากพบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะทิศทางใดก็ตาม จะคำนวณที่ระดับความเชื่อมั่น 99% อีกครั้ง เพื่อยืนยันความสัมพันธ์ดังกล่าว

3.4 การวิเคราะห์และสรุปผล

เมื่อได้ค่า Odds Ratio และ ช่วงของค่าต่ำสุด-สูงสุดของ Odds Ratio จากกระบวนการในหัวข้อที่ 3 แล้วนั้น ในขั้นนี้จะเป็นการนำผลลัพธ์ที่ได้มาตีความเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรเพศและลักษณะทางเสียงในการตั้งชื่อที่สนใจศึกษา และเพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ในตอนต้น จากนั้นจึงทำการสรุปผลการวิจัยต่อไป

4. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาภาพรวมแสดงตามความถี่ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง แสดงค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาเปรียบเทียบกับเพศชาย (ค่า Odds Ratio) และช่วงของค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรเพศและลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษารวมทั้งค่า Odds Ratio และ ค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99%

	ลักษณะทางเสียง ที่สนใจศึกษา		จำนวน กลุ่มตัวอย่าง		ค่า Odds Ratio	ที่ระดับความ เชื่อมั่น 95%		ที่ระดับความ เชื่อมั่น 99%	
			หญิง (คน)	ชาย (คน)		ค่า ต่ำสุด ของ Odds Ratio	ค่า สูงสุด ของ Odds Ratio	ค่า ต่ำสุด ของ Odds Ratio	ค่า สูงสุด ของ Odds Ratio
1	จำนวนพยางค์ (มาก-น้อย) กลุ่มตัวอย่าง 3000 คน	✓ (มาก)	1374 (91.6%)	1057 (70.46%)	4.57	3.69	5.65	3.45	6.05
		✗ (น้อย)	126 (8.4%)	443 (29.54%)					
2	พยางค์ท้าย เป็นพยางค์ เปิด-ปิด กลุ่มตัวอย่าง 3000 คน	✓ (เปิด)	735 (49%)	164 (10.93%)	7.82	6.46	9.47	6.08	10.06
		✗ (ปิด)	765 (51%)	1336 (89.07%)					
3	พยางค์ท้ายปิด แบบ นาสิก-กัก กลุ่มตัวอย่าง 2101 คน (จากกลุ่มที่ซื้อ มีพยางค์ท้าย เป็นเสียงปิด)	✓ (นาสิก)	479 (62.61%)	562 (42.06%)	2.30	1.92	2.76	1.81	2.93
		✗ (กัก)	286 (37.39%)	774 (57.94%)					
4	พยางค์ก่อน สุดท้ายเป็น พยางค์เปิด-ปิด กลุ่มตัวอย่าง 1060 คน (จากกลุ่มที่ซื้อ มีพยางค์ท้าย เป็นเสียงปิด แบบกัก)	✓ (เปิด)	106 (37.06%)	180 (23.25%)	1.94	1.45	2.60	1.32	2.85
		✗ (ปิด)	180 (62.94%)	594 (76.75%)					

	ลักษณะทางเสียง ที่สนใจศึกษา		จำนวน กลุ่มตัวอย่าง		ค่า Odds Ratio	ที่ระดับความ เชื่อมั่น 95%		ที่ระดับความ เชื่อมั่น 99%	
			หญิง (คน)	ชาย (คน)		ค่า ต่ำสุด ของ Odds Ratio	ค่า สูงสุด ของ Odds Ratio	ค่า ต่ำสุด ของ Odds Ratio	ค่า สูงสุด ของ Odds Ratio
5	พยัญค์ก่อน สุดท้าย เป็นเสียง นาสิก-กัก	✓ (นาสิก)	112 (62.22 %)	132 (22.22%)	5.76	4.02	8.24	3.60	9.22
	กลุ่มตัวอย่าง 774 คน (จากกลุ่มที่ชื่อ มีพยัญค์ก่อน สุดท้ายเป็น เสียงปิด)	✗ (กัก)	68 (37.78 %)	462 (77.78%)					

จากตารางที่ 6 ค่าร้อยละที่ระบุ เป็นค่าร้อยละเมื่อเทียบจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเพศ เมื่อหาค่า Odds Ratio โดยการนำสัดส่วนการมีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาต่อการไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษาของเพศหญิงมาเปรียบเทียบกับเพศชาย พบว่า ค่า Odds Ratio ของทุกลำดับ มีค่ามากกว่า 1 หมายความว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการมีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา และเพศชายมีความสัมพันธ์กับการไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา

เมื่อนำค่า Odds Ratio มาหาช่วงค่าต่ำสุดและสูงสุดที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% พบว่า ช่วงค่าต่ำสุดและสูงสุดของการศึกษาทุกลำดับมีค่ามากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า หากทำการศึกษาโดยสำรวจจากกลุ่มประชากรทั้งหมด ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% เพศหญิงมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา และเพศชายมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการไม่มีลักษณะทางเสียงที่สนใจศึกษา ดังนี้

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและจำนวนพยางค์ในการตั้งชื่อ

จากตารางที่ 6 ค่า Odds Ratio เท่ากับ 4.57 หมายความว่า ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับชื่อที่มีจำนวนพยางค์มากเป็น 4.57 เท่าของเพศชาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ โอกาสที่ชื่อของเพศหญิงจะมีจำนวนพยางค์มากมีค่าเท่ากับ 4.57 เท่าของโอกาสที่ชื่อของเพศชายจะมีจำนวนพยางค์มาก

ค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% มีค่าเท่ากับ 3.45 – 6.05 ตีความได้ว่า หากทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะเดียวกันนี้ 100 ครั้ง เชื่อกันว่าอย่างน้อย 99 ครั้ง ที่ค่า Odds Ratio จะอยู่ในช่วง 3.45 – 6.05

ค่าต่ำสุดของช่วงดังกล่าวมีค่ามากกว่า 1 หมายความว่า เมื่อสำรวจจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เพศหญิงมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป และเพศชายมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อ 1-2 พยางค์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์เปิด-ปิด

จากตารางที่ 6 ค่า Odds Ratio เท่ากับ 7.82 หมายความว่า ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์เปิดเป็น 7.82 เท่าของเพศชาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ โอกาสที่ชื่อของเพศหญิงจะมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์เปิดมีค่าเท่ากับ 7.82 เท่าของโอกาสที่ชื่อของเพศชายจะมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์เปิด

ค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% มีค่าเท่ากับ 6.08 – 10.06 ตีความได้ว่า หากทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะเดียวกันนี้ 100 ครั้ง เชื่อกันว่าอย่างน้อย 99 ครั้ง ที่ค่า Odds Ratio จะอยู่ในช่วง 6.08 – 10.06

ค่าต่ำสุดของช่วงดังกล่าวมีค่ามากกว่า 1 หมายความว่า เมื่อสำรวจจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เพศหญิงมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์เปิด และเพศชายมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิด ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก-กัก

จากตารางที่ 6 ค่า Odds Ratio เท่ากับ 2.30 หมายความว่า ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบนาสิกเป็น 2.30 เท่าของเพศชาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ โอกาสที่ชื่อของเพศหญิงจะมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบนาสิกมีค่าเท่ากับ 2.30 เท่าของโอกาสที่ชื่อของเพศชายจะมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบนาสิก

ค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% มีค่าเท่ากับ 1.81 – 2.93 ตีความได้ว่า หากทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะเดียวกันนี้ 100 ครั้ง เชื่อกันว่ามีอย่างน้อย 99 ครั้ง ที่ค่า Odds Ratio จะอยู่ในช่วง 1.81 – 2.93

ค่าต่ำสุดของช่วงดังกล่าวมีค่ามากกว่า 1 หมายความว่า เมื่อสำรวจจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เพศหญิงมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบนาสิก และเพศชายมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่ลงท้ายด้วยพยางค์ปิดแบบกัก ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและพยางค์ก่อนสุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์เปิด-ปิด

จากตารางที่ 6 ค่า Odds Ratio เท่ากับ 1.94 หมายความว่า ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิดเป็น 1.94 เท่าของเพศชาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ โอกาสที่ชื่อของเพศหญิงจะมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิดมีค่าเท่ากับ 1.94 เท่าของโอกาสที่ชื่อของเพศชายจะมีพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด

ค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% มีค่าเท่ากับ 1.32 – 2.85 ตีความได้ว่า หากทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะเดียวกันนี้ 100 ครั้ง เชื่อกันว่ามีอย่างน้อย 99 ครั้ง ที่ค่า Odds Ratio จะอยู่ในช่วง 1.32 – 2.85

ค่าต่ำสุดของช่วงดังกล่าวมีค่ามากกว่า 1 หมายความว่า เมื่อสำรวจจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เพศหญิงมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด และเพศชายมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิด ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและพยางค์ก่อนสุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก-กัก

จากตารางที่ 6 ค่า Odds Ratio เท่ากับ 5.76 หมายความว่า ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิกเป็น 5.76 เท่าของเพศชาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ โอกาสที่เพศหญิงจะมีชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิกมีค่าเท่ากับ 5.76 เท่าของโอกาสที่เพศชายจะมีชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบนาสิก

ค่าต่ำสุดและสูงสุดของ Odds Ratio ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% มีค่าเท่ากับ 3.60 – 9.22 ตีความได้ว่า หากทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะเดียวกันนี้ 100 ครั้ง เชื่อกันว่ามีอย่างน้อย 99 ครั้ง ที่ค่า Odds Ratio จะอยู่ในช่วง 3.60 – 9.22

ค่าต่ำสุดของช่วงดังกล่าวมีค่ามากกว่า 1 หมายความว่า เมื่อสำรวจจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เพศหญิงมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิด

แบบนาสิก และเพศชายมีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อที่พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบกัก ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลงานวิจัยในเรื่องนี้ซึ่งต้องการศึกษาว่า การที่ในสังคมไทยมีลักษณะการตั้งชื่อเพศหญิงให้ฟังดูนุ่ม อ่อนโยน และตั้งชื่อเพศชายให้มีลักษณะเสียงแข็ง ฟังดูเข้มแข็งนั้น หากพิจารณาในแง่ลักษณะของเสียงเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและจำนวนพยางค์ โครงสร้างพยางค์แบบเปิดหรือปิด ลักษณะทางเสียงของเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่กล่าวไว้ข้างต้นทั้งหมด ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ลักษณะชื่อของเพศหญิง

1.1 มีแนวโน้มมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป เช่น ฉัตรลดา พรพรรณ นิภัตรา ศุภิศรา กนกรัตน์

1.2 มีแนวโน้มเป็นชื่อที่โครงสร้างพยางค์ของพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด เช่น อภิศรา อภิญญา ฉัตรฤทัย ณิชารีย์ สุภาวดี หรือ เป็นพยางค์ปิดแบบเสียงนาสิก เช่น นිරมล ปริญญ์ ธนัญธร ธนพรรณ

1.3 หากพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์ปิดแบบกัก มีแนวโน้มว่า โครงสร้างพยางค์ของพยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด เช่น ชมพูนุท มโนรัตน์ เสาวลักษณ์ สีนินาฏ หรือ เป็นพยางค์ปิดแบบเสียงนาสิก เช่น พิมพ์ลักษณ์ งามจิต พวงลักษณ์ ธัญญรัศม์ นันทน์ภัสร์

2. ลักษณะชื่อของเพศชาย

2.1 มีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการมีชื่อจำนวน 1-2 พยางค์ เช่น ตรอง กมล ปฐม ต่อฉัตร วรศ

2.2 มีแนวโน้มที่โครงสร้างพยางค์ของพยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิด เช่น พิพัฒน์ ไตรสิทธิ์ พลพัชร ธนาคม นิตศน์ หรือ เป็นพยางค์ปิดแบบกัก เช่น แทนภพ กรกฤต ทีฆาทัศรตนะ อัจฉริยะ

2.3 หากพยางค์สุดท้ายของชื่อเป็นพยางค์ปิดแบบกัก มีแนวโน้มว่าโครงสร้างของพยางค์ก่อนสุดท้ายก็ยังเป็นพยางค์ปิดหรือพยางค์ปิดแบบกัก เช่น สุกฤษฎี ธนภัทร สุรวีทย์ พัชรสิทธิ์ ศุภกิตต์

ผลการศึกษานี้สามารถจำแนกให้เห็นลักษณะทางเสียงที่เกิดกับชื่อของเพศหญิงและเพศชายได้อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าลักษณะทางเสียงที่ได้กำหนดไว้ในสมมติฐานทั้ง 5 ข้อ คือ 1) จำนวนพยางค์ 2) พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์เปิด-ปิด 3) พยางค์สุดท้ายเป็นพยางค์ปิดแบบ

นาสิก-กัก 4) พยางค์ก่อนสุดท้ายเป็นพยางค์เปิด-ปิด และ 5) พยางค์ปิดแบบนาสิก-กัก เป็นลักษณะทางเสียงที่สามารถใช้จำแนกชื่อของเพศหญิงและเพศชายได้ รวมทั้งเป็นเครื่องบ่งบอกลักษณะทางเสียงที่ทำให้เกิดความรู้สึกได้ว่า ชื่อผู้หญิงในสังคมและวัฒนธรรมไทยนั้นเป็นชื่อที่ฟังแล้วมีความอ่อนหวาน นุ่มนวล เหมาะกับเพศ และลักษณะทางเสียงที่ปรากฏในชื่อผู้ชายตามปรากฏในงานวิจัยนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้ชื่อผู้ชาย ฟังดูเข้มแข็ง อดทน บึกบึน และแสดงถึงอำนาจตามความคาดหวังของสังคมเช่นกัน

งานวิจัยทำให้พบว่าเสียงวรรณยุกต์ (tone) มีความสำคัญมากในภาษาไทย และอาจจะเป็นลักษณะหนึ่งของการทำให้เกิดความรู้สึกความเป็นเพศหญิง เพศชายในวัฒนธรรมไทยได้ จึงน่าสนใจที่จะศึกษาว่า เสียงวรรณยุกต์ใดในภาษาไทยและการเกิดในลักษณะโครงสร้างพยางค์แบบใด ที่แสดงเพศภาวะในชื่อของคนไทยในสมัยปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- จริญญา ธรรมโชโต. (2537). การแปรของลักษณะทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นตามตัวแปรอายุ. รายงานประกอบการเรียนรายวิชา ภ.752 ภาษาศาสตร์เชิงสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (อัสสำเนา)
- จริญญา ธรรมโชโต. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในเขตอำเภอเมืองจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (2544). พระราชประวัติสมเด็จพระนเรศวรมหาราช. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- นันทนา รณเกียรติ. (2531, มกราคม-มิถุนายน). ลักษณะการตั้งชื่อเล่นในภาษาไทย. ภาษาและภาษาศาสตร์ 6, 50-62.
- นาวอน จอน. (2552). การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อและการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนเกาหลีกับชื่อคนไทย. วารสารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย 5, 90-107.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรางคณา สว่างตระกูล. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิรัช ศิริวัฒนะนาวิณ. (2544). การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไศลรัตน์ อีสระเสนีย์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
สุภาพรณ ฌ บางช้าง. (2527). การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Bezooijen, R. and Gooskens, C. (1999). Identification of language varieties: the Contribution of different linguistic levels. *Journal of Language and Social Psychology* 18, 31-48.
- Brannon, L. (2005). *Gender Psychological Perspectives* (4th ed.). Boston: Pearson.
- Brown, I. (1994). Names and nicknames. *The Book of Knowledge* 13, 4-8.
- Chambers, J.K., Trudgill, P. and Schilling-Estes, N. (eds.). (2002). *The Handbook of Language Variation and Change*. Oxford: Blackwell.
- Coates, J. (2004). *Women, Men and Language: A Sociolinguistic Account of Gender Differences in Language* (3rd ed.). Harlow, England: Pearson Education Limited.
- Cooper, D. (1996). 45,665 Thai names. *Examining Passlist* 96. Bangkok. (Mimeographed)
- Danvivathana, N. (1982). Nickname in the Thai language. *Work in progress* 1, 99-101.
- Davies, A. and Alder, C. (eds.). (2006). *The handbook of Applied Linguistics*. Oxford: Blackwell.
- Deborah, T. (1995). *That's not What I Meant: How Conversational Style Makes or Breaks Your Relations with Others*. London: Virago Press.
- Deborah, T. (2001). *You Just don't Understand Women and Men in Conversation*. London: Virago Press.
- Deborah, T. (2006). *You're Wearing that Understanding Mothers and Daughters in Conversation*. New York: Random House, Inc.
- Deshaies-Lafontaine, D. (1974). *A Socio-Phonetic Study of a Québec French Community: Trois-Rivières*. PhD Dissertation, University College London.
- Dressler, W.U. and Wodak, R. (1982). Sociophonological methods in the study of sociolinguistic variation in Viennese German. *Language in Society* 11, 339-370.
- Edwards, J. (2009). *Language and Identity: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fasold, R. and Connor-Linton, J. (eds.). (2006). *An Introduction to Language and Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Garrett, P. (2010). *Attitudes to Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harris, J. (1994). *English Sound Structure*. Oxford: Blackwell.
- Henkel, S. (2011). *The Importance of a Name - How Your Name Affects Your Life*.
Available from: <http://stephaniehenkel.hubpages.com/hub/The-Importance-of-a-Name-How-Your-Name-Affects-Your-Life> [21 April 2012]
- Hinton, L., Nichols, J., & Ohala, J. (Eds.). (1994). *Sound Symbolism*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hinton, L. (1994). Introduction: Sound-symbolic process. In Hinton, L., Nichols, J., & Ohala, J. (Eds.). *Sound Symbolism*. Cambridge: Cambridge University Press, p.1-12.
- Joseph, E. (2004). *Language and Identity: National, Ethnic, and Religious*. New York: Palgrave Macmillan.
- Labov, W. (1966). *The Social Stratification of English in New York City*. Washington DC: Center for Applied Linguistics.
- Nacaskul, K. (1987). "The Phonology of Thai Pet names" in Lae Su Thai, *Essay in Honor of E.H.S. Simmonds, School of Oriental and African Studies*. London, 41-51.
- Rathus, S.A., Nevid, J.S. and Rathus, L.F. (2005). *Human Sexuality in a World of Diversity*. Boston: Pearson.
- Reaney, P.H. (1961). *A Dictionary of British Surnames*. London: Routledge and Kegan Paul.
- Reaney, P.H. (1979). *The Origin of English Surnames*. Boston: Routledge and Kegan Paul.
- Ronakiat, N. (2007) "A Survey of Attempts to Write Thai Street Signs in Romanization" in J.G. Harris, S. Burusphat and J.E. Harris (eds.), *Studies in Tai and Southeast Asian Linguistics*. Bangkok: Ekphimthai Publishing, pp. 183-204.
- Suzman, S. (1994). Names as pointers: Zulu personal naming practices. *Language in Society* 23, 253-72.
- Talbot, M.M. (2010). *Language and Gender* (2nd ed.) Cambridge: Polity Press.